

noch. cons. 401. n. 197. Thom. Del. bene de immunit. 67 Ecclesiast. tom. 2. cap. 18. dubit. 6. num. 1. Unde cum donare uxori, crimen non sit, donatio propter conjugalem affectionem recte presumitur.

68 Non secundum, ex titulo, C. de dote caut. non n. tum quoniam in eo agitur tantum de confessione dotis ante matrimonium, ut multis videtur. Valasc. diff. consult. 5. n. 3. Barbos. in collectan. ad l. 1. n. 4. eod. tit. tum quod etiam, constante conjugio fieri potest confessio dotis receptae sub spe futurae numerationis: quod ex conjecturis dignoscendum erit, quibus in hoc maxime standum est; ut recte admonet Merl. diff. q. 58. n. 7. 8. & omnes agnoscunt, atque ita non est rarum, aut infrequens, maritum, manente conjugio, dotem recepisse fateri, animo eam recipiendi, ut locus sit dicto titulo de dot. caut.

69 Ex quo inferatur solutio ad tertium de textu in authenticis de temp. non solut. pecun. super dot. S. fin autem, ver. Ubi enim; nam Justinianus loquitur de merito fatentis dotis receptionem spe futurae numerationis: quod intelligendum est, vel quando ante matrimonium confessio emanavit, vel si ex conjecturis appareat, voluntatem donandi non habuisse maritum, licet iam inito conjugio fateatur. Eodem modo satisfit l. si voluntate 4. C. de dot. promiss. cui quartum innititur fundamentum.

70 Non obstat tandem ultimum; nam & si in dubio presumendum sit, quem exercere actum permisum, & non veritum, ut alibi diximus; haec presumptio

71 altera ulgentiori tollitur. Divus 8. ff. de restit. in integr. Marfil. cum plurib. in l. 1. S. Divus, n. 28. ff. ad leg. Cornel. de siccari. Guid. Pap. de presump. num. 32. Menoch. eod. tract. lib. 1. quis. 30. per totam, scilicet virum & conjugis amore motum velle liberalitatem ex-

72 qui, quam feminæ, cum avarissimæ sint, blanditiis frequenter extorquent; l. sed si ego, quarta, in fine, ff. ad Vellejan. si stipulata 3. ff. de donation. inter l. si à sponsa 16. C. de donat prop. nupt. Tiraquel. de leg. connubia. lib. 9. gloss. 1. part. 9. n. 43. 176. Mantic. de tacit. tom. 2. lib. 13. tit. 16. n. 3. & tit. 17. n. 1. Menoch. diff. l. 3. pres. 6. n. 57. Qua ratione evanescit etiæ presumptio l. cum de indebito 5. ff. de probat. Né etsi nemo dare in dubio creditur, Carleval. de judic. tom. 2. tit. 3. diff. 23. n. 43. Menoch. de arbitr. lib. 2. cap. 88. à principio, Cyriac. tom. 3. controvers. 495. n. 15. cum sequentibus. Afflct. decis. 44. n. 24. hoc fallit inter conju-

74 ges, inter quos jus donationes nimis preluminat, atque ideo donatione inter virum, & uxori prohibuit, ne mutuo amore se spoliunt. I. ff. de donat. inter. Ex quibus colligitur, factam confessionem à viro, matrimonio constante, donatione dotis continere, quæ ob affectionem presumitur, Menoch. ubi proxime, n. 30.

Vers. Secundo hinc appetat.

75 Dotem, de cuius numeratione non constat, etsi maritus eam recepisse asseveret, non gaudere dotalibus privilegiis, docent Cancer. n. 14. Dueñas, regul. 260. ampliat. 9. Menchac. diff. cap. 46. n. 7. Caldas. post question. Forens. conf. 16. n. 2. Cabed. Lusitan. decis. 177. n. 2. part. 1. Menoch. d. pres. 12. num. 68. Merlin. diff. quæst. 58. n. 11. Barbos. diff. part. 6. num. 24. vers. Succedit, Roderic. de privileg. & concur. creditor. part. 1. art. 1. num. 28. Gait. de credit. cap. 4. n. 1715. cum seqq. Bolaños, d. cap. 12. num. 38. & alii suprà adducti in quo nemo discrepat, quoniam dos confessata non est proprietas; Menoch. de presump. lib. 4. pres. 190. num. 51. Padill. in d. autent. res que. num. 120. C. commun. de leg. Bald. in diff. l. assiduis, num. 9. Socin. Sen. in diff. l. 1. num. 88. ff. sol. matrim.

Vers. Tertio inde appetat.

Confessionem dotis recepta emissam animo do- 77 nandi potest vir tacite, vel expresse revocare, Sanch. diff. 9. n. 6. Menoch. diff. presump. 12. n. 69. Valasc. diff. consult. 5. n. 16. Molin. de just. & jur. tom. 2. diff. 439. n. 22. Trentacinq. d. resol. 7. n. 3. quæ confessio indiget insinuatione, si quanti- 78 tatem quingentorum aureorum excedat, Fontan. de pacl. nupt. class. ult. p. 1. n. 73. 74. Burat. decis. 108. n. 14. cum seqq. Merl. d. q. 58. n. 10. & regulis donationum inter conjuges subjicitur, ut ex Sanch. ubi supra, & aliis quorum meminimus, constat. Quid autem de insinuatione dictum est, solum in marito locum habet; nam donatio dotis causa facta, insinuatione non indiget, l. ultim. C. de jur. dot. Cenar. de insinuat. q. 37. Peregrin. conf. 76. n. 25. Ant. Fab. in Codic. l. 3. tit. 20. definit. 6. n. 14. Palac. Rub. in cap. per vestras, in rub. S. 82. num. 2. Qui hanc differentiam recte notat.

Vers. Quartio idem constat.

Licet elapsa sint tempora opponendi exceptionem 79 dotis non numeratae, via non clauditur ad objicendum, confessionem fuisse emissam donandi animo; Sanch. n. 9. Menoch. n. 74. Molin. d. diff. 439. in fine, Maref. d. c. 8. n. 3. 19. quæ exceptio perpetuo durat propter simulationem, Menoch. numero 57.

Vers. Quinto, eadem ratione.

Communiter affirmant DD. donationem inter vi- 80 rum & uxorem, accidente juramento valere; Mol. sup. n. 23. Dueñ. reg. 219. ampliat. 2. vers. Contrariam opinionem, & alii, quos paulo ante adduximus ad hoc ipsum probandum, sub hoc n. vers. Primum confes- sionem, Quamvis contrarium multis etiam placeat, quos cumulat Dueñ. ibidem, & Sanch. d. diff. l. 1. n. 1. Sed an idem sit in donatione inter conjuges præsumpta ex confessione recepta dotis disputatur. Sunt qui absolutè negant, hujusmodi donationem jura- mento confirmari, Ant. Gom. d. 50. Tau. n. 52. vers. Quid extende Ludov. Lop. de contrah. cap. 47. S. nunc vero agendum, Jul. Clar. 4. receptar. verb. Dona- tio. 9. 9. vers. H. c. tamen conclusio. Rot. decis. 55. n. 14. & decis. 219. n. 9. p. 6. in recent. Burat. decis. 611. n. 56. & decis. 3. Joann. Bapt. sup. lit. D. n. 220. Cost. in l. si ex cautione, Fallent. 9. in fine, C. de non n. pec. Menoch. d. pres. 12. n. 43. ubi multos laudat, qui bus addendi sunt omnes, qui negant, donationem inter virum & uxorem juramento validam esse: nam à fortiori idem in praesenti tenebunt; hi recensentur à Sanch. & Duennas, ut proximè dictum est.

Hujus sententiae potissimum fundamentum est, 81 quia hæc donatio simulationem continet, & actus simulatus non confirmatur juramento; Anton. Gom. variar. lib. 2. cap. 14. n. 20. Menoch. diff. l. 3. præsumpt. 122. n. 62. Farinac in prax. crim. part. 5. tit. de falsit. & simulat. quæst. 162. n. 67. cum sequentibus, Mafard. conclus. 265. n. 10. 11. Petr. Barbol. in d. l. 1. part. 6. num. 47. 48. Guttierr. supr. p. 1. cap. 15. n. 3. in fin. Olea de cessione. jur. tit. 8. q. 1. num. 3. Per contrarium alii volunt talem confessionem 82 donationis causa factam, matrimonio constante, firmam, irrevocabilemque manere, si juramentum ac- cesserit; Valasc. consult. 5. n. 19. Mantic. supr. l. 11. tit. 20. n. 8. vers. Quod magis, Rot. decis. 24. n. 8. part. 7. in recent. Maref. d. cap. 8. n. 5. cum sequentibus, & alii, quos commemorat Menoch. d. pres. 12. n. 46. 47. Ratio horum est, ex observatione talis juramenti nulum

Variar. Resolut. Lib. I. Cap. VII.

nullum sequi salutis externæ detrimentum, atque ideo servari debere, cap. cum contingat 28. de jurejur.

83 Tertia opinio rectius distinguit inter juramentum assertorium, & promislorum; ut hoc interveniente maneat confessio, seu donatio irrevocabilis secus si illud accedit. Pro cujus distinctionis intelligentia notandum est, duplicitate posse maritum jurare tam confessionem, vel affirmando cum juramento se dotem recepisse, & hoc juramentum dicitur assertorium; vel promittendo sub jurejurando se restitutrum dotem, quæ assertus receperit, quod juramentum promislorum nuncipatur; Menoch. d. pres. 12. n. 41. Sanch. diff. 12. n. 4. Merlin. d. quæst. 58. n. 108. Barbos. in l. 1. part. 6. n. 48. Guttierr. de juram. confirm. d. cap. 3. n. 11. & cap. 15. n. 4. Ideo autem assertorio firmari donationem insificantur, quia maritum dum jurat, se dotem recepisse, quæ verè ei tradita non fuit, illud solum affirmat, sibi satisfactum esse de dote confessata, quoniam uxori beneficio liberaliter vult afficer, contra quod non facit revocans talen donationem, si quidem quod verè conjugi donatur, licet revocare. Nec turpitudinem allegat, dum venit adversus donationem, (videtur enim perjurium suum detegere qui se donasse dotem dicit, quam receperit, & juraverat,) sed non est ita, nec mendaci, aut perjurii reus erit iste; ut bene advertat Sanch. d. diff. 12. n. 3. nam quod donare voluit uxori dotis nomine, ab eadem acceptum jure dici potest quo proposito verificatur, argument. l. singularia, ff. de reb. cred. l. lice. S. quoties, ff. de jur. dot.

At cum jurejurando promittitur restitutio dotis confessatae, illud violat maritus, si confessionem revocet, quod servare tenetur, cum non tendat in sa- luti æternæ dispendum: atquæ ita est intelligenda secunda sententia nuper adducta.

Quibus non refragatur fundamentum primæ quo- 89 niam hujusmodi confessio simulationis vitium non continent, siquidem frans nulla adest, sine qua simula- tio esse non potest; Menoch. ex alius cons. 88. n. 47. Nec sit fraus legi prohibient donationem inter con- juges, nam cum talis confessio jure pro donatione habeatur, idem est, sic fateri, ac expresse donare. Neque aetus censetur simulatus, nisi causa adit simu- landi: Noguerol. alleg. 20. n. 63. Farinac. de simulat. 162. n. 136. Maref. lib. 2. cap. 133. n. 5. Cyriac. tom. 1. controvers. 13. n. 33. & simulatum non est, unum contractum pro alio supponere, dolo cessante; No- guerol. alleg. 32. n. 109. Farinac. supr. n. 43. 51. 52. Castreri. in d. l. singularia, n. 7. Tunc autem confessio dotis receptæ simulata diceretur, ut juramento non possit confiri mari ob consensus defectum, quando non animo donandi fieret, veluti si maritus dicat, se dotem recepisse, ut proprio honori consulat, ut parentibus, ac propinquis satisfaciat, ne reprehendatur, aut notetur, quod uxori duxerit indotata, Sanch. d. diff. 9. n. 2. Et ita distinctionem traditum ultra laudatos supra, probant Bald. Novel. in d. l. 1. n. 204. Palac. Rub. in rubr. de donat. S. 51. n. 15. 6. Anton. Gabr. tom. 2. commun. lib. 3. tit. de donat. conclus. 3. n. 4. 5. Dur. n. d. ampliat. 2. vers. Est ta- men, Seraph. de privil. jure. privil. 71. num. 55. 56. Trentac. sup. num. 23. 24. Mol. n. 24.

Ad Num. 5.

85 Sustinendo, quod confessio receptæ dotis, constante matrimonio emissa, inducit donationem, ut probavimus: idem a fortiori dicendum erit, si accedit renuntiatio exceptionis dotis non numeratae, ex qua major præsumptio oritur donationis; Guttierr. d. cap. 15. n. 2. Mench. lib. 3. controvers. usufrequent. cap. 46. 1. 1. & seqq. & hanc sententiam, ut commun-

nem docent, Menoch. d. pres. 12. n. 51. Merlin. d. 7. 52. n. 66. Trentacinq. n. 28. vers. Tu non discedas.

Ibi: Imò eadem ratione.

Ex dictis numeris praecedentibus verius videtur, 86 hoc casu irrevocabilem reddi confessionem, aut donationem virtute juramenti. Nec hoc impugnat ar- gumentum, D. Covarr. cui innititur ad con. 2. sen- tiendum; quandoquidem ex quo quod jus præsumit donationem ex tali confessione, ejus confirmat: o ju- ramento interveniente confirmatorio debet admitti; nam qui vult antecedens, vult & consequens, 87 quod necessario sequitur ex illo; l. 1. §. 1. ff. si usus fruct. petat. Menoch. cons. 366. n. 47. Dyn. in cap. cum quid, de regul. jur. in 6. Cap. cibi, in 4. limitat. Argel. de acquir. posse. 9. 7. art. 5. n. 8. & absurdum non est, 88 duo hic favorabili, & specialia concurrere, cum à diversis causis proveniant, scilicet præsumptio donationis ab amore conjugali, & confirmatio à jura- menti religione, maxime cum unum speciale veniat in consequentiis alterius; Alexand. in l. si aliquam rem. n. 21. vers. Non obstat, quod una fictio, ff. de acq. posse. Argel. supr. art. 3. 1. 10. 11. & duas specialitates circa eandem causam concurrent posse ex pluribus, probat. Barbos. in collectan. ad l. 1. n. 3. vers. In summariu, C. de dot. promiss. Sed licet aliquando possit contingere, donationem hanc contra voluntatem mariti admitti, non omnino illi clauditur via, quin probare possit, spe futurae traditionis dotis receptæ confessionem emississe, obtenta relaxatione juramen- ti.

Vers. Quod si velimus.

Quoties confessio viri judicatur facta spe futurae traditionis, cōpetit marito & ejus successoribus excep- tio dotis non numeratae, intra annum à die soluti- matrimonii, si intra biennium fuerit solutum, quod si usque ad decennium, duret trium mensis spatio talis exceptio præscribitur, decennio autem elapsò, dum conjugium extat, et si postea dissolvatur, jus opponendæ ejus exceptionis penitus denegatur, l. fin. & authentica, quod locum, C. de dot. caut. non n. Ant. Gom. in d. l. 50. n. 52. Rebell. de obligat. just. p. 2. lib. 6. q. 10. Aegid. in repet. l. ex hoc jure, p. 1. cap. 11. an. 38. ff. de just. & jur. Mol. n. 2. qui n. 5. docet, hanc exce- ptionem cōpetere etiam contra extraneum, ad cuius favorem maritus fassus est dotis receptionem; Qæ cessant, si tabellio in instrumento restetur de tradi- tione, Mol. n. 3. Anton. Gom. supr. n. 52. Valasc. cons. 5. n. 11. Hermos. cum multis in l. 9. gloss. 7. n. 27. tit. 1. p. 5. At post tempora haec elapsa talis confessio 90 præjudicat, ac si de dote numeratione constaret aliter, nam numerata præsumitur, Menoch. diff. præsumpt. 12. n. 19. 75. vers. Caterum, Merlinus n. 94. & 96. Maref. n. 17. ubi alios laudat vide infra, n. 95. Sed si confessio fiat in fraudem credito- rum, & mulier agat, repelletur simulationis ac frau- dis exceptione quoctunque tempore, si doli fuerit particeps; quod si possideat, obtinebit in lite, nam cum sit turpitudine ab utraque parte, melior est condi- ditio possidentis l. si ob turpem 8. ff. de condit. ob turp. caus. At cum mulier in dolo non fuit, etiam agens superabit; Trentacinq. d. resol. 7. n. 5. 7. 8. Cum verò renuntiatum fuerit præfaæ exceptioni, distinguunt communiter DD. nam si simul hant con- fessio, & renuntiatio, hæc non obstat, quo minus excipi de non numerata dose possit; sed si ex inter- vallo renuntiatur, non audiatur excipiens; Menoch. diff. pres. 12. n. 17. 18. Anton. Gom. diff. n. 52. vers. Quod extende, Pauld. posse principium, Barb. in d. l. p. 6. n. 27. in fine, & 28. Angel. in 9. fuerat antea, Faria addit. ad Covar. Tom. I.

E 2 colum.

colum. II. n. 15. Inst. de action. Jason ibidem col. 15. n. 80. Bald. Novel. in tract. de dot. p. 10. q. 4. col. 2. vers. Sed tu pro veritate distingue. Merlin. n. 97. Ale- xand. Trentacinq. supr. n. 12. Valasc. conf. 5. n. 12. Molin. disp. 439. n. 14. Guttier. d. p. 1. cap. 37. n. 10. At 92 si cum juramento maritus etiam continentia renun- ciet exceptionem, ea uti non poterit, prout tenet com- munis sententia; Hermosilla apud quem plurimi, in l. 9. glof. 8. n. 10. cum seqq. tit. 1. p. 5. Trentacinq. ubi pro- xime.

93 Hæc de jure communi omnino sunt vera, sed per di. 4. Partita, in fine, aliud apud nos tenendum est; cum ibi expressè caveatur, valere renunciatione excep- tionis nō numerata pecunia in continentia facta in eodem instrumento confessionis; Gregor. Lopez ibi. Guttier. ubi proxime, n. 9. Hermosilla. di. glof. 8. 9. 94 n. 4. ubi alios refert, atque idea si maritus renun- ciet huic exceptioni in eodem instrumento, in quo dotem receperisse fatur, eam al. elegans non audierit; Mol. ubi proxime. Menoch. de succession creat. §. 9. n. 22. Jure autem Lusitano hujusmodi renunciatio nullius est momenti, & pena amissionis Offici imponitur Tabellioni, qui instrumentum cum illa confecit, ita stabilitur lib. 4. ordinam. Lusitan. tit. 47. in princip. Barbos. in remission. id illud. tit. 5. in princip. num. 11. 12. Molin. disp. 302. vers. Verum Hermol. n. 3. Valasc. consult. 5. n. 12. 13.

Dubitatur, utrum post decursa tempora opponen- di exceptionem dotis non numerata, valeat mari- tus, vel eius successor objicere dotem non fuisse tra- ditam assumendo in se onus probationis? De quo Costa in l. si ex cautione, ult. Fallent. à n. 4. C. de non nu. pecun. Barbos. in d. l. 1. p. 6. n. 36. ubi resolvit, verius, ac receptius esse, maritum, &c. alios, quorum interest, admitti post tempus elapsum ad proban- dum, dotem non fuisse receptam.

Si maritus juraverit se acceperisse dotem, non pote- 95 rit excipere de non numerata dote; Bald. & Salyet.

in l. ult. C. de non nu. pecun. Costa ubi proxime, fallent. 9. n. 2. vers. Sed & Bartholomeus, Molin. n. 8. Valasc. ubi supra. Aymon Cravet. conf. 40. n. 1. in fine, Menoch. n. 27. Merlin. n. 100. Hermosilla. supr. n. 3. Rebus ad leg. Gall. tom. I. tract. de Chirograp. & cedul. recognit. art. 2. n. 23. Benechend. in ad- dit ad Seraphin. de privileg. jurament. privileg. 60. n. 9. Idemque in alio causis observatur, quoties debitor cum juramento fatur pecunia receptione quia exceptione pecunia nō numerata non gaudet. Ant. Gom. variar. lib. 2. cap. 6. n. 2. vers. attende. Rebus ad leges Galiae, tom. I. tract. de Chirograp. & cedul. recognit. art. 2. n. 23. Costa supra, n. 6. in fine Menchac. de succession. creat. §. 9. n. 9. Hermos. in di. l. 9. glof. 7. n. 3. Guttier. d. cap. 37. n. 8.

98 Sed quamvis hoc casu marito denegetur exceptio ista, ut mulier debeat probare traditionem, audierit tamen ipse volens probare negativam, videlicet do- tem vere non receperisse. Ita docent Costa di. fallent 9. n. 6. Baver. de virtut. jurament. n. 46. vers. 31. Hieronym. Zerzer. de jurament. lib. I. c. 26. n. 14. Cardin. Tusc. practicar. conclus. lib. E. conclus. 421. n. 5. Barbos. di. part. 6. n. 46. propositum, Trentacinq. di. lib. 3. resolut. 20. desolut. vers. Secunda conclusio, Mantica de tacit. & ambig. convent. lib. 18. tit. 4. n. 4. Hermosilla. di. glof. 7. n. 63. Felin. in cap. si cau- so, de fide instrument.

99 Si autem maritus non juraverit, se dotem receperisse sed cum juramento se obligaverit ad restitutionem illius, exceptionem dotis traditæ intra tempus con- stitutum opponere non prohibetur? Guttier. di. ca. 37. n. 1. Merlin. n. 99. Ant. Gom. di. n. 52. vers. Quod extende, ut principio, nam juramentum istud recipit conditionem, si dos tradatur, quando sit pro-

missio spe futurae num rationis, l. fin. C. de non num- pecun. Molin. & Valasc. ubi proxime, licet contra sen- tient plures, tenentes ejam hoc casu exceptionem opponi non posse; quos cumulant Mench. supr. dicit. §. 9. n. 19. & Hermos. n. 4.

Quando juravit vir, non opponere hujusmodi 100 exceptionem; ipsa uti minimè licebit; Menoch. supr. n. 29. 30. apud quem Bart. Salices. & Gozadin. Guttier. d. cap. 37. n. 10.

Ad Num. 6.

Confessio dotis receptæ, ubi præcessit promissio ejus, probat numerationem, sive ante matrimonium, 101 five eo constante emittatur; Ant. Gom. d. vers. Quod extende, in lim. 4. Cevall. q. 432. vers. Sed contrarium, ad medium; Baptista de privileg. dotal. cent. 1. n. 8. Ant. Gabr. commun. lib. 3. tit. de jur. dot. conc. 4. Menoch. n. 20. 53. Maref. d. c. 8. n. 13. Sanch. d. disp. 8. n. 10. Bar- bos. d. p. 6. n. 51. 52. Barbos. Junior. in collect. adl. 1. n. 6. dum seqq. C. de dot. cant. non nu. Fontan. d. claus. ultim. p. 1. n. 31. Mol. n. 6. Valasc. num. 5. Trentacinq. d. num. 12. vers. Tertio non procedit, Cravet. conf. 40.

Quod debet intelligi, cum promissio antecessit matrimonium, quo casu exceptioni dotis non tra- ditæ locus non est, ut notat Trentac. loc. cit. & Merlin. n. 83. ubi plures laudat. In quo advertere oportet, quod debet constare de dotis promissione per scripturam distinctam ab ea, in qua maritus fatur receptionem; nec sufficit, si Notarius in instrumen- to confessionis testetur, dotis promissionem præ- cessisse, Font. ubi nuper. n. 37. Merl. n. 89.

At contra principalem conclusionem sentiunt ali- qui, etiam præcedente promissione, dotem confessam carere privilegiis, quæ doti, de cuius numeratione constat, tribuuntur; quos refert, ac impu- gnat Menoch. n. 55. & sequentibus.

Ibi : Tametsi secundum glossam.

Verior, ac communis resolutio est, geminata con- fessionum non excludere exceptionem dotis non nu- merata, neque efficere, ut dos confessata pro numerata habeatur, Menoch. n. 76. Cyn. in l. contrattib., §. sed quoniam, C. de non numerata pecun. ubi Cafrrens. Socin. Senior in l. 1. n. 95. vers. Sed tenendo, ff. solut. matrin. ubi Barbos. d. part. 1. à n. 56. Merlin. num. 113. cum seqq. licet oppositum ruerantur. Anton. Gom. ubi proxime, limitat. 5. Abbas in cap. si cautio, colum. fin. q. fin. de fide instrument. & ibi Felin. colum. 10. n. 82. Costa. in di. l. si ex cautione, Fallent. 14. Molin. n. 7. Valasc. n. 10.

Ibi : Ne si intellexerimus verba dict. legis finalis.

Hanc conciliacionem l. in contractibus 14. §. sed quoniam. C. de non numer. pecun. cum l. fin. C. de dot. 104 cant. refert. ex alii Barbos. in collectam. ad d. l. fin. n. 4. Vers. Sic ex confessione recepta dotis.

Si cum confessione dotis receptæ concurrant con- jecture, quibus illa foveatur, dos confessata pro nu- merata habebitur, nā ita numeratio fatis probatur, quod omnes concedunt; Menoch. conf. 7. n. 10. & di. presump. 12. n. 22. Maref. supr. n. 9. Merlin. n. 52. vers. Confessio tamen, Trentac. di. n. 12. vers. Quinto non procedit, Mohed. decis. 2. n. 2. de confess. purparat, conf. 461. n. 11. Cyriac. tom. 2. controvers. 251. n. 8. 11. Campeg. in tract. de dot. q. 76. Gram- matic. decis. 103. n. 6. Roland. conf. 85. n. 43. lib. I. Nevizan. conf. 57. n. 8. in fine,

Ibi :

Ibi: Addit tamen Baldus.

Hanc conjecturam non admittunt cum C. Covarr. Menoch. di. præf. 12. n. 13. & presump. 13. n. 19. 106 20. Merlin. n. 113. vers. Sed hujusmodi, qui n. se- quenti aliis refert. Eam tamen recipiunt Barbos. in d. p. 1. n. 40. vers. Illud denique. Maref. n. 12. In qua discordia bene distinxit Merlin. n. 125. nonnullas Rotæ decisiones adducens, ut scilicet exhibiti, diuturna alimentorum per virum uxori facta, aliquam judicat conjecturâ dotis receptæ, quæ cum aliis (et singula per se non prodebet) & confessione mariti probabit dotis traditionem; nam singula, quæ non profunt, multa collecta juvant, c. cum causam 13. ubi Gloss. fin. de probat. L. spadomum 17. §. qui in- tra, ff. de excusat. tutor. Menoch. conf. 24. n. 43. Noguerol. alleg. 29. n. 71. Ipsa autem alimentorum præstatio sola cum confessione fatis non sit ad probandum dotis numeratione. De quo videndum est Trentacinq. d. resol. 7. n. 12. vers. Hec quinta de- claratio, ubi pro utraque parte laudat. Authores; & in vers. Socinus concordando, resolvit, decennalem alimentorum præstationem inducere conjecturam sufficientem solutæ dotis, quod tenet Joseph. decis. 108 66. n. 11.

Ibi: Item & illud si ultra mariti confessionem.

109 Accedente unico teste, qui de numeratione deponat, confessio omnino probat dotis receptio- nem; seu itur Menoch. de presump. 12. n. 26. & presump. 13. n. 20. in fin.

Vers. Est & alia.

Ex confessione mariti facta, in favoré extranei, num- ratio dotis probatur, nec mulieri exceptio dotis non traditæ objici poterit, Molin. n. 5. Cyriac. tom. I. controv. 122. n. 18. Trentacinq. di. resol. 9. de pignor. n. 20. Ant. Gom. di. l. 50. n. 52. sub vers. Quod extende, in 3. limit. Merl. n. 82. 110. Maref. di. c. 8. n. 8. Nisi ex conjecturis appareat, mari- tum per extraneam personam mulieri consulere voluisse, aut si a focero, aliòve uxoris conjuncto dotem accepisse fatur, de quo Menoch. à n. 81. Merlin. n. 111. Sed Menoch. n. 78. D. Covarr. sequitur contrarium probat. sentiens, posse virum de dote non tradita excipere, cum Novell. d. dote part. 10. num. 14.

Ibi: Verum si post mariti confessionem.

111 De hoc Menoch. di. præf. 12. à n. 85. usque ad finem, & maritus videtur loco solutionis pro- missionem recipere; Trentacinq. ubi proxime, nec li- berabitur ipse, vel heredes eius retrocedendo actionem mulieri; quod tripliciter limitat idem Menoch. à n. 91. qui docet, locum esse hoc casu exceptioni dotis non numerata, nisi promissio fiat post elapsa tempora ad eam opponendam.

Vers. Ceterum egregia est dubitatio.

112 Quando præcedere dotis promissione maritus alijs bona sua obligat, ac deinde fatur dotem promissi- a receperisse, dubitatur, an hi creditores mulieri præ- ferantur. Et quidem creditores hujusmodi, qui contra- rexerunt ante initum matrimonium, proculdubio potiores erunt muliere, cuius hypothecam pro dote nō competere à die promissionis ante matrimonium, diximus supra; hoc c. n. 15. Quod si postea, jam

nuptiis celebratis; cum marito contraxerint, eos præferendos esse mulieri indistinctè affirmant, Ca- firens. in l. 1. n. 8. vers. Primus. ff. solut. matrim. Merlin. d. quæst. 58. n. 85. 86. Negant Barbos. in di. l. 1. p. 6. n. 39. 40. 50. 51. Fontanel. di. claus. ultim. part. 1. n. 31. & variis Rotæ decisionibus hanc opinionem fuisse comprobata, testatur ipse Merlinus, n. 88. Quæ varior videtur, admisso, quod hy- poteca mulieri incipiat competere à die promissio- nis, vel saltem à quo matrimonium fuit initum, quando illa præcessit; ut d. n. 15. comprobavimus.

Vers. Est item hoc in tractatu.

Est receptissimum, ac tenendum omnino, confessio- 113 nem dotis receptæ ante matrimonium in dubio spe future numerationis emissam præsumi; Trentacinq. n. 10. Cravet. conf. 40. Sanch. dispat. 9. n. 4. Alciat. nol. si divortio, n. 3. ff. solut. matrim. Menoch. supr. presump. 13. n. 4. Menoch. controv. usfrequent. l. 3. c. 46. n. 1. 2. Cabed. Lusitan. decis. 177. part. 1. Mantic. supr. tom. I. lib. 12. tit. 10. n. 19. Molin. di. dispat. 439. n. 13. Valasc. conf. 5. n. 5. ubi 114 idem esse ait, si tempore contracti matrimonii confes- sio facta sit; consentiunt Sanch. & Alciat. ubi proxime, ex quibus constat, hoc etiam admittendum post matrimonium, antequam consummetur, quoniam tunc illa præsumptio cessat, quod maritus precibus, ac blandimenti uxoris ad donandum alliciatur, ut D. Covarr. recte considerat infra, hoc n. vers. Quod si confessio, Trentacinq. n. 15. vers. Hec conclusio. Sed si de animo donandi confiterit, confessio nulla erit, nec nocebit marito, nisi fuerit temuneratoria, ut si ipse esset ignobilis, aut alia uxori inæqualis, nam tunc sibi præjudicat, ac hereditibus; Molin. n. 14. Valasc. sup. Dueñas reg. 221. n. 11. Tiraquel. de nobilit. cap. 18. num. 19. Trentacinq. num. 3.

Vers. De creditoribus autem.

Quando confessio dotis receptæ noceat mariti cre- 115 ditoribus? latè explicant Menoch. di. presump. 13. per totam. Trentacinq. di. l. 3. resol. 9. de pignorib. à n. 9. & resol. 7. de jar. do. per totam, Valasc. d. con- sult. 5. Quod exceptionem dotis non numerata, om- 116 ne convenienti licet eam oppondere creditoribus, quandiu maritus possit, Merlin. n. 81. Menoch. n. 4. Hermos. in d. l. 9. glof. 5. & 6. n. 44. cum se- quentibus, tit. 1. p. 5. Ant. Gom. di. l. 52. sub vers. Quod extende, in 3. limit. Merl. n. 82. 110. Maref. di. c. 8. n. 8. Nisi ex conjecturis appareat, mari- tum per extraneam personam mulieri consulere voluisse, aut si a focero, aliòve uxoris conjuncto dotem accepisse fatur, de quo Menoch. à n. 81. Merlin. n. 111. Sed Menoch. n. 78. D. Covarr. sequitur contrarium probat. sentiens, posse virum de dote non tradita excipere, cum Novell. d. dote part. 10. num. 14.

117 Ibi: Illud tamen controverti, an post præterita tempo marito opponendæ hujus exceptionis, valeant ipsius creditores etiam objicere? In quo magis obti- nuit, ut si creditores sciverint confessionem, lapsu temporis penitus excludantur; ut idem maritus. Quod si ignoraret, ex clausula generali restitu- tur adversus lapsum temporis, atque ita præfata exceptione juvabuntur; Ant. Gom. di. l. 52. circa fiuem, Alexand. in l. 1. ff. solut. matrim. ubi So- cin. colum. 17. vers. Illud autem, Jas. in d. S. fuerat ante, colum. 16. n. 84. Iff. de action. Merlin. n. 62. cum sequentibus, Bulgarin. in l. 1. n. 50. ff. sol. matrim. Hermos. ubi nuper. n. 45. vers. Declara pro- cedere, & n. 46. Maref. n. 20. Cravet. conf. 40. n. 6. ad finem. Trentacinq. ubi proxime, num. 18. vers. Secunda est opinio, & di. resol. 7. n. 15. vers. Ex hac secunda, & n. 16. ubi alii & ita intelligentius est D. Covarr. in presenti, & numeris seqq.